

i, at det er beklageligt, at Rugpriserne vedvarende stiger, selv om Landmændene ikke er Skyld deri. Men der var ikke, synes jeg, det mindste i Vejen for at fastsætte en Maksimalpris for Rug“. Det ærede Medlem for Ærø-Kredsen udtaler altsaa her i Tinget den 26. Oktober sin Tilslutning til Fastsættelsen af en Maksimalpris for Rug, og ingen af de konservative Medlemmer protesterer derimod. Det ærede Medlems Udtalelser kommer til at staa som en Opfordring fra den konservative Gruppe til Regeringen om at foreslaa Fastsættelsen af en Maksimalpris, og jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Indenrigsminister har skrevet sig disse Ord bag Øret og søgt at handle i Overensstemmelse med denne Opfordring fra konservativ Side. Men naar den højtærede Indenrigsminister saa har gjort dette, saa sker der det, at Højregruppen saa at sige falder det ærede Medlem for Ærø-Kredsen, som er fraværende, i Ryggen. For det er jo det, der finder Sted her. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at det ærede Medlem for Ærø-Kredsen har givet sin Tilslutning til et saadant Forslag om Overgang til Dagsordenen efter de Udtalelser, han fremsatte ved nævnte Lejlighed. Efter det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem, er han en Mand, som staaar ved sit Ord og ikke siger et i Dag og et andet i Morgen. Men Faktum er altsaa, at Højre har opfordret Regeringen til at indføre en Maksimalpris, og da Regeringen har indført denne Maksimalpris, stiller Højre et Forslag, hvorefter det misbilliger dette. I Sandhed, det Ord, som faldt fra den højtærede Indenrigsminister i Gaar, om, at saa snart en Højremand har sagt noget fornuftigt, er der straks en anden Højremand, der protesterer, er hurtigt blevet bekræftet paa den mest træffende Maade.

Det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) mente, at den Tillidserklæring, jeg gav Regeringen, var saa varm, at den nær havde taget Livet af den. Det ærede Medlem tror naturligvis, at Regeringen har det ligesom Smedens Kat, der døde af Tak. Men jeg tror, det ærede Medlem vil blive skuffet i saa Henseende. Jeg føler mig ganske overbevist om, at denne Regering i dette Øjeblik er meget mere sejlivet, end man tror fra den Side af Salen. Men hvis jeg gav den højtærede Regering en varm Tilslutning forgangen Dag, tog jeg dog visse Forbehold. Hvis man vil læse Rigsdagstidende, som jeg har gjort det, vil man lægge Mærke til, at ikke mindre end 3 Gange udtalte jeg, at Regeringen

var ikke gaaet saa langt, som vi fra vor Side ønskede det. Maa jeg dog sige, at efter at jeg har hørt alle disse Talere fra Venstres Side, fristes jeg rigtignok til yderligere at understrege den Kærlighedserklæring, som vort Parti har givet Regeringen, og sige, at den kan stole ganske sikkert paa os. Det forekommer mig nemlig, at efter de fra anden Side fremkomne Udtalelser bliver det noget meget slemt, vi kan vente os, for saa vidt Venstre igen skulde komme til Magten her i Landet. Det første, Partiet efter alt, hvad der foreligger, vilde gøre, vilde være at ophæve Maksimalprisen paa Rug og i det hele sørge for, at der blev fri Bane for Handelen og Spekulationen, og hvad det vilde betyde for Rugens Vedkommende i dette Øjeblik, kan der jo ikke være ringeste Tvivl om. Prisreguleringskommissionens lille Mindretal, hvortil den ærede Ordfører hører, kommer ganske vist i sin Indstilling vedrørende Maksimalspørgsmaalet med en Bemærkning om, at det nærer et lige saa levende Ønske om at skaffe billigt Brød som de andre, og senere er det jo blevet gentaget her, ikke alene af den ærede Ordfører, men af flere andre Talere fra den Side, at de i Virkeligheden er lige saa interesserede for og lige saa varme Venner af billigt Brød som vi andre. Men Kendsgerningerne taler et ganske andet Sprog. Den Indstilling, som den ærede Ordfører har afgivet i Prisreguleringskommissionen vedrørende dette Spørgsmaal, fortsættes jo i Ekspropriationskommissionen, hvor den ærede Ordfører beviser sin Villighed til at skaffe billigt Brød ved at foreslaa en Maksimalpris, der er 2½ Kr. højere end den, alle de andre Kommissionsmedlemmer foreslaar. Kunde man saa endda blive staaende derved, var det jo ikke noget uoverkommeligt, men efterhaanden som Debatten er skredet frem her i Salen, har den ene Venstremand søgt at hidse den anden op i dette Spørgsmaal, og vi er efterhaanden kommet ud i det fuldstændig urimelige. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) talte i Aftes om, at Prisen burde svare til Majsprisen, som var 23 Kr. Andre Medlemmer har talt om, at Prisen i Virkeligheden skulde svare til den amerikanske Rugpris, der i dette Øjeblik er 27 Kr. pr. Tønde. Ja, den ærede Ordfører har endogsaa famlet med Tal oppe omkring de 30 Kr. pr. Tønde. Den ærede Ordfører udtalte ikke ganske bestemt, at man skulde gaa op til en saadan Pris, men han bevægede sig omkring de 30 Kr.